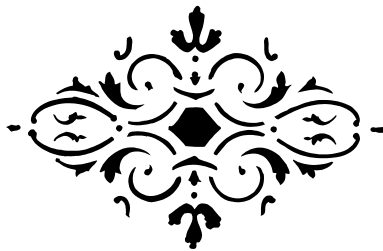

традицій, правової, соціальної і державної політики. Застосування гендерного підходу у вихованні та освіті майбутніх випускників ВНЗ пропонує новий спосіб пізнання дійсності, у якому відсутня нерівність та ієрархія «чоловічого» і «жіночого».

Список літератури

1. Калько І.В. Гендерна освіта й виховання студентської молоді як психолого-педагогічна проблема/ І.В. Калько// Соціальна педагогіка: теорія та практика.– 2013.– №2.–С.42–46.– [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/spttp_2013_2_7.
2. Кучинський Б., Грабовська Т. Складові гендерного виховання студентської молоді. [Режим доступу] www.rusnauka.com
3. Нормативно-методичні основи гендерних перетворень – К. : Логос, 2005. – С. 160 – 165.
4. Штылева Л.В. Педагогика и гендер: развитие гендерных подходов в образовании [Электронный ресурс] / Л.В. Штылева // Женщина в российском образовании. – 2000. - Режим доступу: http://www.ivanovo.ac.ru/win1251/jornal/jor_nal3/s.

УДК (477) 37:94

Задорожна-Княгницька Л.В.,
к.пед.н., доцент, завідувач кафедри педагогіки та освіти
Маріупольський державний університет, м. Маріуполь

РОЛЬ І МІСЦЕ «ІСТОРІЇ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ» ЯК НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ В СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МЕНЕДЖЕРІВ ОСВІТИ

Становлення національної української школи неможливе без творчої праці директора закладу освіти як менеджера нового покоління, в основі професійної

діяльності якого лежить комплекс компетентностей, що дозволяють ефективно здійснювати її в умовах входження України у світовий освітній простір. Йдеться про підготовку керівників освіти нової генерації як носіїв національних та загальноцивілізаційних ідей, утілювачів положень філософії людиноцентризму в управлінні освітою, фасилітаторів які виступають для зразком наслідування, своєрідною моделлю сучасної особистості.

Професійна підготовка сучасного менеджера освіти неможлива поза контекстом цивілізаційної парадигми освіти, що розглядається як сукупність системоутворюючих ідей і принципів, які є теоретико-методологічними і світоглядними основами освітньої теорії та практики, і, як наслідок, такими, що визначають шлях розвитку людства [3]. Результатом реалізації основних положень цієї парадигми є формування цивілізаційної компетентності фахівця як складного комплексу його якостей, знань, умінь і навичок, адекватних до умов і вимог ХХІ ст. [1, с. 21].

Важливу роль у формуванні такої компетентності у магістрів – менеджерів освіти відіграють гуманітарні дисципліни, зокрема історія управління освітою, яка сприяє розширенню загальноцивілізаційного світогляду; допомагає осмислити генезу суспільно-історичних категорій; виробити критичне ставлення до оцінки суспільно-культурних явищ та подій у контексті управління освітою; бачити перспективи її розвитку.

З огляду на зазначене історія управління освітою містить у собі комплекс світоглядних стрижневих ідей, взаємодія яких обумовлює формування синтетичної особистості сучасного менеджера освіти. Серед таких ідей основними є:

1. Онтологічні, що містять узагальнену картину розвитку теорії та практики управління освітою, основні його закономірності, розкривають особливості управління освітою у межах різних соціально-економічних формацій, характер взаємозв'язків суспільно-культурних явищ у їх динаміці.

Гносеологічні, у межах яких розкривається пізнавальне ставлення людини до світу й самої себе в контексті історичного розвитку освіти, визначаються можливості пізнання, його межі, найбільш оптимальні форми та методи

пізнавальної діяльності, з'ясовуються критерії істинності здобутого історико-педагогічного знання.

2. Аксіологічні, що дають можливість осмислення цінностей управління освітою, його сенсу як процесу й результату, визначення суспільних ідеалів у сфері державного й громадського управління освітою.

3. Культурологічні, у межах яких історія управління освітою розглядається як складова національної культури [2].

Метою зазначеного курсу є надання ґрунтовних знань з історії становлення та розвитку системи вітчизняної освіти та державного й громадського управління нею, періодизації їх розвитку, особливостей формування провідних тенденцій, суперечностей і закономірностей освітніх процесів, співвідношення історії й сучасного розвитку теорії та практики управління освітою, актуалізації історичного досвіду в умовах модернізації національної освіти.

Зазначена мета конкретизується у комплексі наступних завдань, а саме:

- ознайомлення з особливостями державно-громадського управління освітою України протягом різних історичних періодів;
- надання відомостей про прогресивні пошуки громадськості у забезпеченні ефективного управління освітою, забезпечення розвитку закладів освіти різних рівнів;
- допомога в осмисленні духовного багатства українського народу;
- озброєння вміннями творчо використовувати найбільш раціональні, випробувані часом думки і цим збагачувати арсенал теорії та практики управління сучасною національною школою;
- розвиток самостійного творчого мислення через аналіз, систематизацію, співставлення суспільно-політичних та соціально-культурних подій та їх впливу на управління закладами освіти;
- формування професійно значущих якостей магістрів у процесі самостійного опрацювання навчального матеріалу;
- стимулювання самовиховання, самовдосконалення та самоосвіти студентів.

Попередніми умовами є компетенції, сформовані в магістрів управління освітою у межах опанування ними змістом навчальних дисциплін «Теорія і практика управління в освіті», «Філософія управління освітою», «Соціологія управління», а також знання тематичного інформаційного забезпечення, яке пропонується до цих навчальних дисциплін.

Прогнозованими результатами оволодіння змістом навчальної дисципліни «Історія управління освітою» є наступні:

1. Здатність здійснювати комплексний аналіз науково-педагогічних явищ і процесів у сфері управління освітою на основі знання основ історико-педагогічної науки, розуміння сутності генези управління освітою в Україні, усвідомлення значущості внеску суспільних та освітніх діячів різних історичних періодів у становлення та розвиток теорії та практики управління освітою.
2. Здатність тлумачити основні категорії, що вживаються у контексті сучасного розуміння надбань історико-педагогічного досвіду.
3. Здатність застосовувати логіко-системний підхід у дослідженні генези та сучасного розвитку освітніх систем.
4. Здатність обґрунтовувати періодизацію історії управління освітою.
5. Здатність актуалізовувати історико-педагогічні здобутки з метою використання в сучасних освітніх проектах.

Отже, у результаті вивчення навчальної дисципліни магістр оволодіває здатностями, що дозволяють йому: аналізувати основні етапи еволюції теорії та практики управління освітою України; соціально-економічні та суспільно-політичні передумови становлення та розвитку громадсько-державного управління вітчизняною освітою; зміст державного й громадського управління освітою в історії їх розвитку; методи історико-системного дослідження.

Список літератури

1. Василюк А. Польська професійна педагогіка про компетентність учителів / А.Василюк // Шлях освіти. – 1998. – №4. – С.20 – 23
2. Задорожна-Княгницька Л.В. Комплекс навчально-методичного забезпечення

навчальної дисципліни «Історія управління освітою» [для студентів ОС «Магістр» спеціальності 073 «Менеджмент» (освітня програма «Управління навчальним закладом»)] / Л.В.Задорожна-Княгницька. – Маріуполь: МДУ, 2017. – 92 с.

3. Утюж І. Г. Цивілізаційна парадигма освіти: теоретико-методологічний аспект [Електронний ресурс] / І. Г. Утюж. – Режим доступу:

УДК

Чернієнко О.А.,

викладач Рівненський базового медичного коледжу

РОЗШИРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Здоров'я студентів має важливе значення як для сучасності, так і для майбутнього. Студенти – це майбутня еліта суспільства, його розумовий потенціал. Студенти – це також майбутні творці матеріальних і духовних придбань країни, а в теперішній час – це лице нації, її краса, енергія, активність, творчість. Крім того, студенти – це майбутні батьки й матері дітей, вони несуть потенціал здоров'я майбутніх поколінь. І тому збереження і поліпшення здоров'я студентської молоді є найважливішим завданням сучасності [4].

Але в теперішній час здоров'я студентів перетворилося в справжню проблему, що пов'язано з рядом зовнішніх і внутрішніх факторів – погіршенням екологічного середовища, збільшенням різних залежностей (паління, алкоголю, наркоманії, ігроманії, інтернет залежності), підвищенням розумових та психічних навантажень, зменшенням фізичної активності, появою нових інфекційних захворювань (СНІД), зменшенням вольового контролю поведінки. Сьогодні потребує від студентів володіння сучасними комп'ютерними засобами зв'язку, такими як електронна пошта, мережа Інтернет. Розробка баз даних з

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства та природокористування
Навчально-науковий інститут права, кафедра суспільних дисциплін
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Рівненський державний гуманітарний університет
Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені акад. С. Дем'янчука
КЗ «Житомирський ОШПО» Житомирської обласної ради
Миколаївський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Рівненський інститут ВНЗ «Відкритий міжнародний університет розвитку
людини «Україна»

СУСПІЛЬНІ ДИСЦИПЛІНИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЦИВІЛІЗАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Збірник тез

І Всеукраїнської заочної науково-практичної конференції

м.Рівне, 27-28 квітня 2018 р.

До збірника увійшли тези доповідей учасників I Всеукраїнської заочної науково-практичної конференції «Суспільні дисципліни як засіб формування цивілізаційної компетентності здобувачів освіти», яка відбувалася 27-28 квітня 2018 р. на базі кафедри суспільних дисциплін навчально-наукового інституту права Національного університету водного господарства та природокористування.

Роботи друкуються в авторській редакції, мовою оригіналу.

Автори беруть на себе всю відповідальність за зміст поданих матеріалів.

При передруку матеріалів посилання обов'язкове.

Суспільні дисципліни як засіб формування цивілізаційної компетентності здобувачів освіти: Матеріали I Всеукраїнської заочної науково-практичної конференції (м. Рівне, 27-28 квітня 2018 р.) / Навчально-науковий інститут права НУВГП. – Рівне, 2018. – 306 с.

Матеріали конференції адресовано науковцям, студентам, викладачам вищих навчальних закладів, магістрантам, аспірантам, докторантам, слухачам закладів післядипломної педагогічної освіти, усім, хто цікавиться і займається проблемами формування цивілізаційної компетентності здобувачів освіти.

Відповідальний редактор: Ю. П. Олексін

Коректор: Т. Є. Кристопчук

СЕКЦІЯ 4
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ
КОМПЕТЕНЦІЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Каламаж В.О.	230
ПРОБЛЕМИ УПРОВАДЖЕННЯ ГРУПОВОЇ ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ЗВО (НА ПРИКЛАДІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ)	
Шаблюк А. І.	234
ПРИЙОМНЕ БАТЬКІВСТВО В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ ЯК СОЦІАЛЬНА І НАУКОВА ПРОБЛЕМА	
Демчук О.С.	239
СОЦІАЛЬНО-ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ ОСВІТИ ТА ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	
Задорожна-Княгницька Л.В.	242
РОЛЬ І МІСЦЕ «ІСТОРІЇ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ» ЯК НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ В СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МЕНЕДЖЕРІВ ОСВІТИ	
Чернієнко О.А.	246
РОЗШИРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	
Сінькова Н.О.	249
ВИКОРИСТАННЯ ЧИТАННЯ ЯК ЗАСОБУ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ПОВТОРЕННЯ АКТИВНОЇ ЛЕКСИКИ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	
Оксентюк Н., Кравцова В.	254
СТРЕС ПІД ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ НА РОБОТІ ТА СПОСОБИ ЙОГО ПОДОЛАННЯ	

СЕКЦІЯ 5
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУСПІЛЬСТВОЗНАВСТВА

Антонюк В.В.	261
СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ	
Войтюк А.В.	266
ВПЛИВ ПОЛІТИЧНОЇ ОСВІТИ НА СОЦІАЛІЗАЦІЮ ОСОБИСТОСТІ	
Волос О. В.	270
ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРЕДМЕТА «СУСПІЛЬСТВОЗНАВСТВО» У ТРУДОВИХ ШКОЛАХ М. МИКОЛАЄВА (20-ТІ РОКИ ХХ СТОЛІТТЯ)	
Гладун В. В.	274
ГРА ЯК НАЙЕФЕКТИВНІШИЙ ІНСТРУМЕНТ АКТИВНОГО НАВЧАННЯ НА УРОКАХ СУСПІЛЬСТВОЗНАВСТВА	
Кирдей Ю. О.	279
ПОЛІТИЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ І КУЛЬТУРИ МОЛОДІ	
Кокора М.М.	281
ТРАНСФОРМАЦІЯ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ	